

N:o 164.

Af herr **Ernst Carlson** m. fl., *angående rikssymbolernas grundlagsfästade genom tillägg till § 89 regeringsformen.*

Rikets vapen och flagga äro de synliga, af alla kända och erkända tecknen för vår nationella magt och sjelfständighet. Dessa tecken eller de s. k. rikssymbolerna ha ärorika historiska anor. De ha under tidernas lopp blifvit det svenska folket dyrbara, och en väsentligare ändring deri skulle, om en sådan mot förmodan företoges, utan tvifvel mötas med ogillande af nationen.

Likväl äro rikssymbolerna ännu den dag i dag lemnade utan skydd af lagen. Det svenska riksvapnets utseende är endast beroende på en af Konungen fastställd ritning, medan åter vår örlogs- och handelsflagga är till form, färg och användning bestämd genom de kongl. resolutionerna den 20 juni 1844 och den 7 maj 1897. Intet lagbud hindrar regeringen att när som helst och hur som helst, endast med ett penndrag, vidtaga större eller mindre jemkningar i riksvapnets eller flaggans utseende.

Äfven den, som är fast öfvertygad om att en dylik magt, ensidigt lagd i regeringens händer, icke skall missbrukas, torde dock nödgas medgifva, att ett sådant sakernas tillstånd hvarken kan kallas principiellt riktigt eller i praktiskt afseende tillfredsställande. Då nemligen rikssymbolerna äro att betrakta såsom en Konungens och folkets gemensamma egendom, böra de ej heller utan båda statsmagternas samstämmande beslut kunna ändras. Och i sjelfva verket torde ett grundlagsstadgande derom, att folket genom sina representanter med Konungen delar bestämmanderätten öfver dessa symboler, stå i full öfverensstämmelse med de grundsatser, på hvilka vårt statsskick af gammalt hvilat.

En bestämmelse af här ifrågasatta art synes lämpligen kunna inrymmas såsom ett tillägg till sista punkten af § 89 regeringsformen.

Frågan om riksvapnets och flaggans utseende torde nemligen vara att hänföra till sådana ärenden, hvilkas afgörande i denna paragraf inbegripes under benämningen »rikets allmänna styrelse». Men det gemensamma afgörande af Konung och Riksdag, som i meranämnda paragraf är gjordt beroende af den förres godtfinnande, bör i detta fall stadgas såsom allmän regel.

På grund af hvad sålunda i korthet anförts får jag härmed hemställa,

att Riksdagen måtte till hvilande för vidare behandling i grundlagsenlig ordning antaga följande förslag till ändrad lydelse af

89 § regeringsformen:

Uti Riksdagens Kamrar — — — för riket nyttigt finner. Vill Konungen åt Riksdagen öfverlemna att gemensamt med honom något afgöra, som rikets allmänna styrelse rör, då förfares dermed på det sätt, som angående lagfrågor är i 87 § 1 mom. stadgad; och skall alltid på detta sätt förfaras i fråga om bestämmelser rörande rikets vapen och flagga.

Stockholm den 20 mars 1900.

Ernst Carlson.

Häri instämma:

P. Pehrson,
Törneryd.

J. H. G. Fredholm.

S. J. Boëthius.

Hans Andersson.

A. Brodin.

J. Bromée.
